

وظایف مردم ایران در قبال آوارگان جنگ احتمالی

صفحه ۳

اخبار وضعیت پناهجویان در ترکیه

نسرین رضاعلی

دبیر تشکیلات فدراسیون

پناهجویانی که قبولی یونان را دارند به اطراف آنکارا انتقال داده و همچنین به جمع وسیعی که چندین سال است منتظر جواب یونان هستند و یا جواب منفی گرفته اند و تقاضای پناهندگیشان رد شده، اعلام گردیده با خطر حمله احتمالی آمریکا به عراق شما به ایران دیپورت می شوید. این اقدام پلیس ترکیه در حالی صورت می گیرد که پناهجویان ایرانی در ایران خطر مرگ جانشان را تهدید می کند. تعدادی از پناهجویان در اعتراض به این اقدام و اختطاریه پلیس جلوی محل یونان آنکارا در ترکیه جمع شده و اعتراض نموده اند که مسئولین یونان با بی تفاوتی به این اعتراض پناهجویان برخورد نمودند. خطر دیپورت جان پناهجویان ایرانی را در ترکیه هر روز بیشتر تهدید می کند.

* شرایط سخت پناهندگی در ترکیه بیداد می کند و بی تفاوتی یونان ترکیه این شرایط را غیر قابل تحمل تر می کند. در این شهر بیش از ۳۰ کیس پناهندگی موجود است. تعدادی محدودی از یونان قبولی دارند و بقیه منتظر هستند. این پناهجویان از یکسال تا ۴ سال است که در ترکیه و این شهر زندگی می کنند و در انتظار طاقت فرسا و امید به قبولی از یونان بسر می برند، ماه گذشته یونان

بلجیک
* مرگ دو پناهجوی ایرانی در ترکیه روز پنجشنبه ۳۰ ژانویه جواد عظیمی و شهرام زردکانی دو پناهجوی ایرانی به قصد گردش در شهر بلجیک از خانه بیرون می روند. شهرام قبولی یونان ترکیه را داشته و قرار بود به آمریکا انتقال داده شود. چند ساعت بعد پلیس به خانه جواد عظیمی رفته و خبر مرگ آنها را به همسر جواد عظیمی داد. جنازه این پناهجویان در کامیونی توسط پلیس ترکیه در شهر اسکی شهیر پیدا می شود. نماینده فدراسیون در محل اطلاع می دهد که راننده کامیون که اهل ترکیه بوده مسموم و فعلا در اغما و در بیمارستان به سر می برد. پلیس ترکیه هیچ اطلاعاتی به خانواده جواد نداده و فقط اعلام نموده که سم در بدن آنها پیدا شده است.

همبستگی فدراسیون سراسری پناهندگان ایرانی مرگ این عزیزان را به خانواده و بستگان آنها تسلیت می گوید و خود را در غم از دست دادنشان شریک می داند. ما با دریافت اخبار جدید شما را در جریان خواهیم گذاشت. فدراسیون در این رابطه نامه ای به مسئول یونان ترکیه نوشته و خواهان بررسی و جواب رسمی از مقامات یونان شده است.

آغری

* اخیرا پلیس ترکیه در شهر آغری

در زندان "نویس" آلمان چه می گذرد؟

نیاز قاندی

در مرکز شهر نویس، در ایالت نورراین وستفالن آلمان در گرون اشتراسه، پنهان از دید مردم، زندان دیپورتی زنانی که از آلمان باید اخراج شوند، قرار دارد. در بزرگ زندان با کمی عقب نشینی از خیابان، دنیایی از ترس و نگرانی از آینده، از سرنوشتی نامعلوم را در پشت خود جا داده است. زندان شهر نویس در بدو امر بعنوان بازداشتگاه محکومین جنایی و بازداشتگاه موقت جرائم کیفری ساخته شد. از سال ۱۹۹۳ پس از تغییر قانون اقامت خارجیها، بخشی از این زندان به زنان دیپورتی اختصاص یافت. زندان نویس تنها زندان دیپورتی زنان در آلمان است. سالانه ۱۰۰۰ زن از نقاط مختلف دنیا، ایران، هند، سریلانکا، کشورهای آمریکای جنوبی، آفریقا و اروپای شرقی به انتظار دیپورت ناخواسته و اجباری خود، در آنجا بسر می برند. انتظاری طولانی و مرگبار که گاهی تا ۱۸ ماه به درازا می کشد این زنان چه جرمی مرتکب شده اند؟

اعتراض بر علیه ستم جنسی و زن آزاری، بی عدالتی، فقر و قوانین غیرانسانی قرون وسطانی و فرار از جنگ و ویرانی جرم این زنان است. چون

صفحه ۴

همبستگی هفتگی

جمعه ها منتشر می شود

سردبیر:
محمد شکوهی

علیه روزنامه

دیلی میل

سخنرانی در مقابل دفتر

روزنامه دیلی میل در لندن

رضا مرادی

دیلی میل نماینده فاشیست، راسیست و ناسیونالیستهاست.

دیلی میل نماینده مرتج ترین قشر جامعه است.

مقاله هایشان در مورد پناهجویان و حق پناهندگی تکرار همان صحبتهای تونی بلر و دیوید بلانکت و حکومت انگلیس بوده و انعکاسی از حمله وحشیانه آنها به حق پناهندگی است. حمله آنها نه فقط به حق پناهندگی بلکه به تمام دستاوردهایی است که انسانهای آزادیخواه و کارگران با تلاش و مبارزه هرروزه کسب کرده اند؛ مانند حق اعتصاب، تشکل، اعتراض، آزادی بیان، بیمه بیکاری و کلا حقوق مدنی در جامعه است.

دیلی میل زبان آن عضو پارلمانی است که به کارگران اعتصابی آشنشانی توهین کرده و به خاطر اعتصابشان در

صفحه ۴

دیپورت دو پناهجو

از کانادا به ایران

صفحه ۲

مرگ بر

جمهوری اسلامی!

کنفرانس

فدراسیون

در لایپزیک

برگزار شد

صفحه ۴

اخراج پناهندگان

افغانی

ادامه دارد

محمد شکوهی

صفحه ۲

اخراج مهاجرین افغانستانی ادامه دارد!

محمد شکوهی

"تا آخر سال ۱۳۸۳ پرونده بازگشت مهاجران افغانی به طور کلی مختومه خواهد شد".

این مطلب را احمد حسینی مدیر کل امور اتباع خارجی وزارت کشور رژیم اسلامی روز یکشنبه ۲۵ فوریه در گفتگو با خبرنگار روزنامه آفتاب یزد اعلام کرد. وی ضمن ارائه آمار و ارقامی از روند "بازگشت داوطلبانه" مهاجرین افغانی گفت: در سال ۱۳۸۱ مجموعاً ۴۷۰ هزار نفر به افغانستان بازگشت داده شده اند که از این تعداد ۳۹۰ هزار نفر آنها در چارچوب "برنامه مشترک ایران، افغانستان و سازمان ملل" به افغانستان بازگردانده شده اند. وی در پاسخ به سؤالی در رابطه با طرح ها و برنامه های بازگرداندن مهاجرین افغانی به افغانستان ضمن تاکید بر ادامه روند "بازگشت داوطلبانه" خبر از بازگرداندن ۶۰۰ هزار نفر دیگر از مهاجرین افغانی تا آخر امسال داد.

علاوه بر این تعداد بر اساس آمار و ارقامی که وزارت کشور رژیم منتشر کرده است، طی یک سال گذشته حدود ۸۰ هزار نفر از مهاجرین افغانستانی که از آنها به عنوان "اتباع غیرمجاز" اسم برده شده است، توسط نیروی انتظامی رژیم دستگیر و تحویل پلیس افغانستان داده شده اند. جناب مدیر کل در خاتمه مصاحبه

اش در پاسخ به سؤالی در مورد احتمال عدم خروج مهاجرین افغانی و برنامه های دولت برای حل این مشکل گفت: "سیاست ما در کمک به افغانی ها یک سیاست انقباضی است و در صورت عدم خروج آنها، شرایط زندگی را به نحوی تغییر خواهیم داد که هزینه های مهاجرین همانگونه که در کشورهای دیگر می پردازند و حتی برای کار یا اقامت باید مجوز قانونی و پروانه کار داشته باشند و "گشتهای ویژه ای" مشخص شده اند که با مراجعه به محل کار افغانی ها پروانه کار آنها را بررسی می کنند". رژیم جمهوری اسلامی با همکاری سازمان ملل مدت نزدیک به یک سال است که "طرح بازگشت داوطلبانه"، بخوان اخراج اجباری مهاجرین افغانستانی مقیم ایران را به اجرا گذاشته است. در طول این مدت صدها هزار نفر با اجبار، تهدید و حتی شلیک زدن به اردوگاههای پناهندگان افغانی دستگیر و به افغانستان بازگشت داده شده اند.

از صدور اطلاعیه های وزارت کشور در خصوص ممنوعیت کار برای کارگران افغانی، طرح ممنوعیت تحصیل کودکان افغانی در مدارس ایران تا به اجرا گذاشتن عملیات وسیع نظامی برای سرکوب، دستگیری و شناسایی و اخراج مهاجرین، قطع کردن جیره بندی مواد غذایی و امکانات پزشکی برای مهاجرینی که خودشان را برای بازگشت ثبت نام نکرده اند، مجموعه اقدامات سرکوبگرانه و ضد انسانی بوده و می باشد که رژیم جمهوری اسلامی در حق به مهاجرین به اجرا گذاشته است. پا به پای این سیاست نیروهای سرکوبگر رژیم در استانهای هم مرز با ایران یا به اجر گذاشتن طرح هایی نظیر مبارزه با قاچاقچیان مواد مخدر، پاکسازی محورهای مرزی از اشرار مسلح افغان" صدها نفر را کشته و تا به حال نزدیک به ۵۰ نفر از مهاجرین را به خاطر "ارتکاب جرایم اجتماعی از قبیل جنایت، قتل، تجاوز به زنان و... را دستگیر و طی محاکمات چند دقیقه ای و سرپایی به اعدام محکوم و در ملا عام به دار آویخته است. رژیم اسلامی با این سیاست بشدت راسیستی اسلامی اش از مهاجرین به عنوان "مجرمین و قاچاقچیان، مخل نظم عمومی" اسم برده، و تلاش

کرده و می کند احساسات ملی و ناسیونالیستی را بر علیه مهاجرین دامن بزند. جمهوری اسلامی با نسبت دادن معضلات اجتماعی نظیر بیکاری، عدم امنیت، تن فروشی، قاچاق انسان، تجاوز به عنف عمومی به وجود مهاجرین افغانی در ایران و معرفی کردن این انسانها به عنوان عامل این معضلات اجتماعی تلاش می کند که فضا و جو جامعه را بر علیه این مهاجرین بشدت جنایی کرده و آشکارا از مردم ایران می خواهد که "شکارافغانی ها" را در دستور خود بگذارند.

ایجاد محدودیت های ضد انسانی نظیر عدم تردد در محل های مرکزی شهرها به بهانه "کیف" جلوه ها و مناظر نامناسب، کنترل پلیسی و امنیتی محلات و مناطقی از شهرها که حدس زده می شود این مهاجرین در آنها زندگی می کنند، کنترل تفرح گاهها، پارکها و "پاکسازی" این مکانها از "افغانی های غیرمجاز"، نصب تابلوهایی با عناوینی چون "ورود افغانه ممنوع"، جداسازی رسمی و دولتی شهروندان افغانستانی مقیم ایران از مردمان ایران، باز گذاشتن دست نیروهای سرکوبگر و پلیس مرزی برای برخورد های بی نهایت ضد انسانی و فاشیستی با مهاجرین افغانی مجموعه ای از سیاستهای راسیستی اسلامی حکومت اسلام در حق به مهاجرین افغانستانی بوده و می باشد.

در مورد اظهارات جناب احمد حسینی مبنی بر "سخت کردن" شرایط زندگی برای مهاجرین افغانی باید گفت که این از افتخارات شنیع اسلام و حکومت اسلامی است که جان و زندگی میلیونها مهاجر افغانی را به گرو گرفته، کودکان افغانی را از دسترسی به دوا و درمان و تحصیل باز داشته، تبعیض نژادی آشکار و علنی را در برخورد به شهروندان افغانستانی مقیم ایران سیاست رسمی و دولتی اش اعلام کرده، صدها هزار کودک را از ابتدایی ترین حقوق شان محروم کرده، با تصویب و به اجرا گذاشتن راسیستی ترین و ضد انسانی ترین قوانین

با سرکوب خونین انقلاب ایران و تحمیل یک زندگی فوق ارتجاعی به مردم، دهها هزار انسان گریخته از دست جمهوری اسلامی، تنها و بدون تشکل راهی بسوی امنیت و آرامش می جستند. مشکل کردن این موج عظیم انسانی حول مدرن ترین و انسانی ترین دست آوردهای بشری و دفاع بی قید و شرط از حق پناهندگی مردم ایران، ایجاد سازمانی فرا محلی بدون در نظر گرفتن ملیت، مذهب، جنسیت و تعلق تشکیلاتی را

و مقررات زندگی را بر این انسانها تبدیل به جهنم کرده است. مهاجرین افغانستانی بیش از دو دهه است که با این سرکوبگری ها و تحوش اسلامی آشنا بوده و نتیجه این سیاستهای ضد انسانی رژیم جمهوری اسلامی را با گوشت و پوست خود لمس کرده اند.

سران رژیم، دست اندرکاران این پاکسازی قومی، مجریان قوانین و مقررات ضد انسانی در حق به مهاجرین افغانی باید در رده عاملین ارتکاب جنایت بر علیه بشریت قرار گرفته و محاکمه شوند. باید سازمان ملل را که همکار و همسو و بخشا مجری این سیاست های ضد انسانی بوده و رژیم اسلامی را در متحقق کردن سیاستهای ضد بشری اش یاری کرده، افشا و بی ابرو کرد. باید به دنیا نشان داد که این نسل کشی زیر چتر حمایت این سازمان و با تائید وی صورت می گیرد. باید گفت که عامل مرگ بیش از صد کودک افغانستانی زیر ۵ سال در هر هفته در اردوگاههای اجباری رژیم جمهوری اسلامی و سازمان ملل می باشند. برخورداری از حق

پناهندگی، برخورداری از یک امنیت نسبی، حق دسترسی به امکانات دوا و درمان و تحصیل حق طبیعی است که بدون چون و چرا باید شامل این انسانها بشود. مردم ایران نباید نظاره گر این بی حقوقی ها در حق به این جمعیت باشند. باید از این جمعیت و حق ماندن و برخورداری از چندغاز حقوق شهروندی برابر با سایر مردم ایران دفاع کرد. اگر کسی قرار است از این کشور بیرون رانده شود، این جمهوری اسلامی و قوانین تبعیض آمیزش، فاشیسم ملی مذهبی، دم و دستگاه سرکوب و نسل کشی در یک کلام بربریت اسلامی است نه مهاجرین افغانستانی مقیم ایران.

منصور حکمت

به یک ضرورت فوری تبدیل می کرد. ایجاد همبستگی - فدراسیون سراسری پناهندگان ایرانی پاسخ منصور حکمت به این شرایط بود. بقول او:

"همه داستان زندگی ما تغییر زندگی انسان است"

صدای همبستگی
در

رادیو انترناسیونال
شنبه ها

۹ تا ۹:۲۵ شب

به وقت تهران،

۲۱ متر برابر با

۷۲۹۰ کیلو هرتز

پخش می شود

دیپورت دو پناهجو

از کانادا به ایران

خانمی بنام ناطقی و پسرش عصمت که دیپورتشان متوقف و موفق به فرار شده بودند بعد از اینکه خانم ناطقی خودش را به حکومت کانادا معرفی کرد، به ایران دیپورت شدند.

فدراسیون سراسری پناهندگان ایرانی حکومت کانادا را بخاطر قرار دادن پناهجویان در خطر شکنجه، تعقیب و آزار در ایران، محکوم می کند و مسئول جان و امنیت آنها می داند. هیچکس نباید به ایران دیپورت بشود و تمام کسانی که از حکومت وحشی اسلامی فرار کرده اند باید بعنوان پناهنده شناخته شوند.

ما از تمام افراد و سازمانهای شریف و آزادیخواه می خواهیم دولت کانادا را به خاطر دیپورت این دو پناهجو و کلا به خاطر سیاست ضد انسانی دیپورت محکوم کنند.

* **کمک مالی شما**
امکان می دهد تا ما بتوانیم با دست باز تری در مقابل دول غربی که در تلاش نابودی قطعی حق پناهندگی اند صف قوی تر و بین المللی تری را سازمان دهیم.

* **کمک مالی شما این**
امکان را بوجود می آورد تا بتوانیم در شرایط مساعدتری از پناهجویان ایرانی در کشورهای هم مرز با ایران دفاع کنیم.

اخبار وضعیت پناهجویان ...

تعدادی از پناهجویان را برای مصاحبه خبر کرده ولی بعد از چند روز همگی جواب ردی گرفتند. در اینجا هم پناهجویان اجازه کار ندارند و از کمترین امکانات برخوردار نیستند. بیشترین فشارهای روحی روانی روی کودکان است. ۱۷ کودک که متعلق به ۸ خانواده پناهجو می باشند. این کودکان خود نیز نمی دانند چرا اینجا هستند به چه دلیل و چرا باید فقر و تنگدستی را تحمل کنند. ۱۴ پرونده که بسته اعلام شده و این پناهجویان گاه مجبورند غیر قانونی زندگی کنند. غیر قانونی زندگی کردن برای کودکان به معنای تحمل شرایط سخت تر است و گاه حتی فشارهای روحی خانواده ها به کودکانشان انتقال می یابد و این کودکان نه تنها به لحاظ تغذیه، بلکه به لحظ روحی هم مریض شده اند.

باران پول

اسپرنا
* در این شهر ۲۳ کیس وجود دارد که تعدادی خانواده و تعدادی مجرداند. ۵ نفر از این پناهجویان قبولی یوان را دارند و از امکانات محدودی برخوردار می باشند. سایر کیسها که به سازمانهای مختلف یا اقلیت مذهبی تعلق دارند، جواب ردی گرفته و در عین حال پرونده آنها بسته

شده است و تعدادی از این کیسها بسته مطلق اعلام شده است. این پناهجویان را از یک طرف خطر دیپورت هر روزه یوان تهدید می کند و از طرف دیگر دولت ترکیه به آنها فشار آورده که باید هزینه اقامت را بپردازند و از پناهجویان تعهد کتبی گرفته اند. در شرایطی پناهجویان را چنین در منگنه گذاشته اند که هر کدام از این پناهجویان مدت زیادی است در ترکیه زندگی می کنند و تا آخرین ریالهای خود را مصرف کرده اند، اجازه کار ندارند و بدین ترتیب یوان و دولت ترکیه با همکاری هم دیگر جهنمی را برای فراریان درست کردندند. پناهجویان می گویند: "ما در انتظار رهایی از این جهنم چشم انتظار اقدامات فدراسیون هستیم. ما در اولین و اسرع وقت نشریه همبستگی هفتگی را چاپ و پخش می کنیم."

به سازمان آزادی زن پیوندید!

آزادی زن نشریه این سازمان را بخوانید "آزادی زن" از طریق آدرس زیر قابل دسترس است.

www.Azadi Zan.com

azarmajedi@yahoo.com

رئیس سازمان،
آذر ماجدی

وظایف مردم ایران در قبال آوارگان جنگ احتمالی

دیگر بر کسی پوشیده نمانده است که در صورت درگرفتن جنگ آمریکا در عراق بزرگترین بازندگانش مردم عراق خواهند بود. سازمان ملل اعلام کرده است آمادگی برای کمک به آوارگان این جنگ را ندارد. دولتهای مرتجع منطقه، از جمله دولت ترکیه و ایران مدتها پیش از این خط و نشان کشیده بودند که مانع ورود آوارگان به شهرها خواهند شد. یک نیروی نظامی قدرتمند در مرزهای مشترک با عراق آماده مقابله با ورود آوارگان این جنگ خونبار خواهد بود.

بیش از شانزده میلیون نفر از مردم عراق وابسته به سیستم غذایی دولتی هستند و در صورت وقوع جنگ، این جمعیت میلیونی بدون غذا، آب آشامیدنی و فاقد گرما و شبکه سوخت رسانی خواهند شد. طبق برآوردهای اولیه، چیزی در حدود پانصد هزار نفر در همان شروع عملیات نظامی آمریکا خواهند مرد. در صورت ادامه پیدا کردن جنگ قرار است بقیه مردم از سرما و گرسنگی نابود شوند.

اگر دولتهای منطقه و سازمان ملل و دیگر دم و دستگاه های نوکر در قبال این تراژدی بی وظیفه اند، آوارگان جنگی تنها می توانند با دخالت مستقیم مردم جان سالم از این مصائب بدر برند. مردم ایران و خصوصا مردمی که در مناطق هم مرز با عراق سکونت دارند باید از هم اکنون در فکر ایجاد آنچه امکاناتی باشند تا آسیب ناشی از این آوارگی به حداقل ممکن کاهش یابد. پناه دادن به این مردم و تهیه امکانات غذایی و دارویی همراه با تامین پوشاک می تواند جزئی از امکان سازی مورد نظر باشد. به این منظور باید از قبل آماده مقابله با این شرایط شد و تشکیلات متناسب با این شرایط را بدون دخالت رژیم برپا کرد. مردم ایران می توانند به دنیا نشان دهند در همبستگی با مردم عراق از هیچ کاری کوتاهی نخواهند کرد. این انتظاری زیادی نیست. یادمان باشد که همین کار را اکثریت مردم غرب در قبال پناهجویان ایرانی انجام می دهند و در مقابل حمله ای که از سوی دول غربی به حقوق پناهندگی می شود، خود را موظف به مقابله می بینند.

همزمان با امکان سازی گسترده در زمینه کم کردن ابعاد این درد و رنج، باید جمهوری اسلامی را تحت فشار گذاشت تا دست از کنترل مرزها بردارد و امکانات کافی در اختیار این آوارگان قرار دهد. اما هنوز امکان درنگرفتن این جنگ خونبار موجود است. اعتراضات گسترده و میلیونی می تواند دولت آمریکا را وادار به عقب نشینی کند. باید با همه توان مانع از این جنگ ضد انسانی شد.

همبستگی _ فدراسیون سراسری پناهندگان ایرانی

۹ فوریه ۲۰۰۳

به اعتراض میلیونی علیه جنگ پیوندید!

تاریخ: ۱۵ فوریه

محل تظاهرات: لندن - Embankment و

ساعت: ۱۲ ظهر Gower Street tubes
Tottenham Court Rd, Goodge St.

فرم عضویت

فدراسیون

نام و نام خانوادگی:

نام و نام خانوادگی (به لاتین):

تاریخ تولد:

کشور و شهر محل اقامت:

آدرس پستی:

شماره تلفن:

ایمیل:

برگزاری موفقیت آمیز کنفرانس فدراسیون در لایپزیک

در تاریخ ۲ فوریه ۲۰۰۳ کنفرانس شهری واحد لایپزیک فدراسیون در آلمان برگزار شد. کنفرانس با معرفی دستور جلسه از جانب مسعود کریمی دبیر فدراسیون آغاز شد. در این کنفرانس بهرام نظری نیا، ویدا براتی، نیاز قانندی و نسرين رمضانعلی از طرف دبیرخانه مرکزی فدراسیون در آلمان حضور داشتند.

نسرين رمضانعلی در ابتدا پیرامون اوضاع پناهندگی و روند قوانین ضد پناهندگی که اخیراً در حال تصویب و اجرا می باشند، حمله احتمالی آمریکا به عراق و اینکه وظایف ما در این دوره چیست، سخنرانی نمود.

نیاز قانندی در مورد اولویتهای دبیرخانه آلمان و وظایف واحدهای شهری صحبت کرد. در خاتمه جلسه از فعالیت یک ساله مسعود کریمی تشکر و قدردانی بعمل آمد و محمود موسوی از طرف دبیرخانه مرکزی فدراسیون در آلمان بعنوان دبیر فدراسیون واحد لایپزیک تعیین گردید. بلافاصله اولین نشست دبیرخانه فدراسیون واحد لایپزیک برگزار شد. در این جلسه ضمن تاکید مجدد بر اولویتهای تعیین شده در کنفرانس سازماندهی و وظایف اعضای دبیرخانه جدید نیز اعلام گردید. اعضای دبیرخانه واحد فدراسیون در لایپزیک عبارتند از:

محمود موسوی، سعید اعتضادزاده، سعید الیاسی، سهیلا هرجابی، جاوید مقصودی، ژیل هرجابی، فرزین اکبری، کامران طارق، بهروز توکل بخشایش اعضای دبیرخانه شهری را تشکیل دادند.

همبستگی فدراسیون سراسری پناهندگان ایرانی آلمان - واحد لایپزیک

۵ فوریه ۲۰۰۳

دیپورتی یا زندگی مخفی و غیرقانونی در جامعه ای است که از آن هیچگونه شناخت و آگاهی قبلی ندارند.

زنان باردار و زنانی با کودکان شیرخوار، کودکان و نوجوانان زیر ۱۶ سال، مادران تنها با کودکان خردسال خود و گاهای زنانی با بیماری روانی و یا جسمی در جمع زنان دیپورتی در این زندان دیده می شوند. که نه تنها هیچکس مسئولیت آنها را به عهده نمی گیرد، بلکه منکر وجود اینگونه زنان در این زندان نیز می شوند.

افسردگی، ناامیدی، درماندگی، کسالتهای روحی و روانی و پرخاشگری تنها نتیجه بدست آمده از ماهها انتظار کشیدن توام با ترس در زندان نویس است. زندان دیپورتی زنان در شهر نویس نه تنها نمونه ای است در اثبات راسیستی بودن قوانین پناهندگی در آلمان، بلکه یک رسوایی برای این دولت نیز می باشد.

پایان دادن به این شرایط غیر انسانی و دفاع از حقوق از دست رفته این پناهجویان کار ما است!

در زندان "نویس" ...

مسئولین دولتی آلمان باور نکرده اند یا به عبارت بهتر نخواسته اند باور کنند که تهدید زندان و شکنجه و بی حقوقی باعث فرارشان است، پس اینجاباید در زندان بسر ببرند

نارسانای امکانات زندان فوق تصور است. در هر سلول ۹ متری ۶ نفر جا داده شده، غذا هم در همین ۹ متر مربع باید خورده شود. دستشویی و توالت نیز داخل سلول است که فقط با یک پرده از بقیه اتاق جدا شده است. سلولها فقط برای چند ساعت محدود در روز

باز می شوند و تمام وسایل سرگرمی زندانیان یک میز پینگ پنگ، یک تور بدمینتون و یک تلویزیون است. ملاقات رسماً دو هفته یکبار و امکان تماس تلفنی اصلاً موجود نیست. برای حمام کردن فقط دو بار در هفته آنها به مدت بسیار محدود اجازه داده می شود. سیستم پزشکی زندان جهت بیماریهای زنان امکانات چندانی ندارد از مددکاران اجتماعی خبری نیست.

چون رژیم جمهوری اسلامی از رسیدگی به پرونده زنان بی حجاب، برای صدور پاس یا مجوز ورود به ایران، خودداری می کند، رفتار

علیه روزنامه دلی میل

"زمانی که سربازان انگلیس راهی جنگند آنها را مشتى احمق خوانده که مایه ننگ جامعه اند".

رسانه های ناسیونالیست مایه ننگ انسان متمدن و این جامعه است. حکومت انگلیس آزادی بیان مردم مترقی را به این محدود کرده که اگر توان مالیشان اجازه حرکت به آنها بدهد و از حوادث در ترانسپورت ناامن انگلیس جان سالم بدر ببرند، میتوانند فقط در خیابان فریاد بزنند؛ ما دست از مبارزه بر نداشته و رسوایان میکنیم. ما همراه با انسانهای پیشرو و آزادیخواه این جامعه شما و حامیانتان را در افکار عمومی رسوا خواهیم کرد.

مردم متمدن جهان با مبارزه متحد خود مانع از جنگ آمریکا علیه مردم عراق شوید!

از آلمان با مشکلی روبرو نشود. بسیاری از این زنان بارها و بارها این سؤال را مطرح میکنند که: چرا و به چه مدت من باید اینجا بمانم؟ چگونه می توانم از اینجا خلاصی یابم؟ پس از زندان چه چیز در انتظارم است؟

این زنان، تنها یا به همراه کودکان و خانواده خود راه پر مخاطره و نامعلوم مهاجرت را پیش گرفته اند تا جایی برای یک زندگی آرام و مطمئن بیابند. اما آنچه یافته اند دلانهای تنگ و تاریک و پریچ و خم پروسپناهندگی، زندانهای

پناهندگی حق همه کسانی است که از دست استبداد سیاسی و اسلام سیاسی گریخته اند.

همبستگی هفتگی را تکثیر و پخش کنید

شماره فاکس دبیرخانه مرکزی:

+ 44 8701351303

از سایت فدراسیون دیدن کنید

www.hambastegi.org

hambastegi.haftegi@web.de

تماس با

دبیرخانه مرکزی،

کیوان جاوید

شماره تلفن

+ 44 77 3010 7327

شماره حساب فدراسیون

سراسری در انگلیس

IFIR

Lloyds Bank

شماره حساب:

0057223

کد بانکی:

30 99 86

جهت تماس با مسئولین

فدراسیون در کشورهای

ترکیه، یونان، بلغارستان،

هند و پاکستان لطفاً با

نسرين رمضانعلی،

مسئول تشکیلات فدراسیون

در کشورهای هم مرز

تماس بگیرید:

۰۰۴۹ ۱۷۲ ۵۳۵۰ ۹۴۶